

"Daarom broeders, benaarstig u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken. Want dat doende zult gij nimmermeer struikelen." 2 Petrus 1:10

Het was bepaald in de eeuwige raad Gods dat de mens verloren zou zijn en dat zijn ziel zou worden gescheiden van het lichaam, als vergelding, als de straf op het verbreken van de gemeenschap met een drie-enige God, die was gelegd tussen God en hem. Wanneer de mens deze drievoudige band der gehoorzaamheid met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest niet had losgetrokken, dan zou er geen dood geweest zijn en was het scepel niet als een porseleinen schaal in stukken gebroken. Maar nu mogen wij bemoediging hebben en een sterke hoop en troost, omdat Christus voor ons verkregen heeft een hoop op het eeuwige leven. Hij kwam uit het hart des Vaders, om hen, die vreemdelingen van God geworden zijn, te herstellen in de gemeenschap met God. Hij daalde af in diepe plaatsen, als een rijsje ontsproten uit dorre aarde, voortgekomen uit de afgehouden tronk van Isaï - Jes. 53:9. Hij kwam neder en werd van God verlaten, opdat Hij degenen die van verre stonden, nader bij kon brengen door een nieuwe band van vereniging in en door Zijn dierbaar Bloed. Daardoor is verkregen een hoop der zaligheid. Dewijl de vraag, of wij deze hoop hebben verkregen, van zulk een ontzaglijk gewicht is, zo ben ik geroepen u dit te schrijven en voor te houden, dat gij u ten uiterste zult benaarstigen, om te onderzoeken of uw recht op deze hoop der zaligheid gegrond is of niet. Oh, medereizigers naar de eeuwigheid, onderzoek uzelf en beproef uzelf of uw recht op deze hoop der zaligheid gegrond is op een vast fundament. We leven in een schrikkelijke tijd en ik moet u zeggen dat verreweg de meesten van ons gewoonlijk niet zeker zijn van hun staat en in het stuk van hun roeping en zaligheid. Rome heeft de zekerheid van het geloof vervloekt en in onze dagen wordt in de meest rechtszinnige kringen hetzelfde geleerd, zij het op een zeer verborgene wijze en dikwijls bekleed met een mantel van ootmoed en nederigheid. Een christen die onwetend is over zijn staat en er niet bekommerd over is mag wel komen tot het besluit dat hij niet gebracht is tot deze hoop der zaligheid. Ik wil aan u allen, oh lezers, deze vraag voorleggen: Wanneer besteed u één uur aan het beproeven en onderzoeken van uw eigen staat en toestand? Zelfs de meesten onder Gods volk zijn in eigen waarneming ledig van genade en van liefde, de oorzaak daarvan is dat zij zich niet willen benaarstigen om hun roeping en verkiezing vast te maken. Het is een zekere waarheid, dat, wanneer christenen hun ongerechtigheden gadeslaan en overdenken in hun hart, dat zij gedwongen zullen zijn om een rouwgewaad aan te trekken als verloren zielen met een bedroefde en benauwde geest. Het staat vast, dat het koesteren van een lichaam der zonde, de oorzaak is, waardoor een ziel haar aandeel in Christus niet meer kan bezien en waardoor de geschonken hoop wegvalt onder het schrikkelijke ongeloof.

Wanneer wij geen vreemdelingen zijn van deze plaatsen, dan past ons slechts een vrijwillig buigen onder God, omdat het ongeloof kracht verkreeg door onze ongerechtigheden. Op deze plaatsen kunnen wij niets inbrengen tegen de duisternis van het ongeloof en van Gods-verlating, daar die ontstonden door onze eigen zonden. Maar ik voeg er dit aan toe, dat wij het verstand hier moeten loslaten, omdat wij besluiten gaan maken vanuit de duisternis en verlating. Dit wil ik u voorhouden, wat geen redeneerkunde bijkt te zijn, maar enkel kostelijke Godgeleerdheid. David, de man naar Gods hart was ook geen vreemdeling van deze plaatsen, daar hij het uitroept in psalm 65:4: "Ongerechte dingen hadden de overhand op mij." Maar met welk een zoet besluit eindigt hij deze belijdenis: "...Maar onze overtredingen, die verzoent Gij." Wanneer wij verkeren onder een plaag van zonden en ongerechtigheden, dan moeten wij, gelijk David deed, pleitredenen bij God voortbrengen, om vergiffenis te verkrijgen. David bidt in psalm 40: "Gij, o Heere! zult Uw barmhartigheden van mij niet onthouden, laat Uw weldadigheid en Uw trouw mij geduriglijk behoeden". Waarom bad David dit gebed? Wel, hij vervolgt: "Want kwaden tot zonder getal toe, hebben mij omgeven, mijn ongerechtigheden hebben mij aangegrepen, dat ik niets heb kunnen

zien, zij zijn menigvuldiger dan de haren mijns hoofds en mijn hart heeft mij verlaten." David pleit op Gods barmhartigheid en weldadigheid en zulke pleitredenen mogen wij bij God voortbrengen om vergiffenis van God te verkrijgen. De Heere wil hierin Zichzelf verheerlijken, om iemand die verkeert onder een het gevoel van schuld, onder een lichaam der zonde en des doods, niet af te wijzen, wanneer hij zijn begeerte aldus bij God bekend maakt. Hij, Wiens handen zijn als olie, zal toch immers het gekrookte niet verbreken. Bent u geen vreemdeling van deze verborgene plaatsen, Hij zal u herstellen en u doen wandelen in de weg der gerechtigheid, in het midden van de paden des rechts.

Ik wil nu toch wat meer tot onze woorden komen, die de Heere ons voorhoudt uit 2 Petrus 1:10. De apostel heeft in deze zendbrief aangedrongen op de leer, welke moet zijn van het opwassen in de genade en in de kennis van Christus. Wanneer er geen opwas plaatsvindt noemt de apostel twee schrikkelijke zaken waaraan iemand onderworpen is, die niet toeneemt in de genade: ten eerste: "Hij is blind, van verre niet ziende.", ten tweede: "Hij heeft vergeten de reiniging zijner vorige zonden." Nu trekt de apostel in het 10de vers, welke wij kortelings wensen te verklaren, een zeer voortreffelijk besluit, dat men zich daarom te meer moet benaastigen, om zijn roeping en verkiezing vast te maken. Er is een verband tussen onze tekst en het voorgaande vers. Wij spraken net over dat er een opwas moet zijn in de genade. De apostel heeft hun de noodzaak daarvan voorgehouden en nu drukt hij op hun ziel deze grote en gewichtige plicht, dat zij zich zullen benaastigen, om hun roeping en verkiezing vast te maken. Wij zullen bij deze gelegenheid niet stilstaan bij de vraag, waarom de roeping genoemd wordt voor de verkiezing. Want de verkiezing gaat aan de inwendige roeping vooraf, gelijk de schrift ons leert in Romeinen 8. Ik wil uw aandacht bepalen bij deze vermaning, die de apostel geeft, meest uit deze overweging, dat een kind van God, indien zij zich tot dit voortreffelijke werk zetten, zullen bevinden, dat het de kortste weg is tot de volharding, zie het vervolg in vers 10 van onze overdenkingen: "Want dat doende, zult gij nimmermeer struikelen." Wanneer de apostel ons deze heerlijke vermaning voorhoudt, ja, hij dringt er zelfs op aan, om onze roeping en verkiezing vast te maken, hebben wij niet veel tijd nodig om te bewijzen dat dit een plicht is van een waar christen. 1 Korinthe 11:28 laat het ons duidelijk zien: "Onderzoekt uzelf of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf.", gelijk ook staat geschreven in 1 Korinthe 11:28: "Maar de mens beproeve zichzelf en ete alzó van het brood en drinke van de drinkbeker", en verder in Gal. 6:4: "Maar een iegelijk beproeve zijn eigenwerk en alsdan zal hij aan zichzelf alleen roem hebben en niet aan een ander." Hier moeten wij verstaan, dat men niet mag rusten op het getuigenis of de goedkeuring van een ander, maar dat zij het behoren te beproeven bij zichzelf en dat zij dan aan zichzelf roem zullen hebben. Oh, lezers, ik wens, dat u uw eigen staat ernstig zult beschouwen, opdat u uzelf niet bedriegt. Bedrog en verleiding zijn in onze dagen overal te vinden, zowel op als onder de kansel. Ik ben ervan overtuigt, en ik spreek uit bevinding en ervaring, dat er vele onnutte dienstknechten zijn in de dagen waarin wij leven, die ogen hebben en niet zien, oren en niet horen, handen en niet tasten, voeten en niet gaan. Daarom wil ik u bewegen tot de plicht van zelfonderzoek, om zo te komen tot een volle verzekerdheid van uw staat bij God. O, welk een heerlijke blijdschap zult u ondervinden, wanneer de zekerheid des geloofs op uw staat en ziel gegraveerd staat. Hoe aangenaam zal het zijn voor een christen te sterven in de hoop der zaligheid en eeuwig met Hem te zijn. Wanneer u niet staat naar de plicht om uw roeping en verkiezing vast te maken, dan mag u wel vrezen dat God nooit met u begonnen is. Ik geloof, dat een ziel die onder deze naam doorgaat, die met God begonnen is, voordat God met hem begonnen is, niet veel werk zal maken van het beproeven van zijn geestelijke staat en zijn aandeel in Christus. De meest heerlijke gedachten en de meest hemelse bevattingen van God en Christus worden ondervonden wanneer wij onze roeping en verkiezing vast zullen maken. 1 Petr. 2:7: "U dan, die gelooft, is Hij dierbaar." Het ware geloof maakt Christus

zeer dierbaar voor de ziel. Het gevoel zal Hem niet zo dierbaar maken als het geloof, daar het geloof alleen op Hem rust en op Hem vertrouwt, want Hij alleen is het gepaste voorwerp des geloofs in het leven van een christen. Het gevoel laat Christus zien in Zijn komen en gaan, en wanneer Hij gaat, dan gaat het gevoel mee. Verstaat u deze verborgenheid beste lezers? Het gevoel is dikwijls de sleutel naar de deur van het ongeloof. Geloof daarentegen blijft zien op de hoop die in Christus is, daarom zegt Christus ook: "Geloof alleenlijk!". O, lieve kinderen Gods, wilt u weten, waarom wij zo weinig vorderen in het vast maken van onze roeping en verkiezing? Ons ongeloof is de dodelijke plaag. Maar wanneer wij onze roeping en verkiezing vast zullen maken, zal er een hoge mate van doding zijn in het lichaam der zonde en des doods, wat zo dikwijls de oorzaak is dat het ongeloof over onze ziel komt. Bunyan noemde het ongeloof de witte duivel, omdat zij dikwijls en schijnbaar komt als een "kostelijke raadgever" uit de hemel. Het bedrog van ongeloof is zeer wonderlijk en daarom zeer gevaarlijk. Niet alleen omdat de troost van het aandeel in Christus en onze staat bij God wegvalt, maar ook omdat het zich vertoont in de gedaante van een vreze Gods. Deze schijngedaante van godzaligheid komt rechtstreeks van de satan en wees ervan overtuigd, dat, wanneer u toegeeft aan ongeloof, u dit zal brengen een hard en ongevoelig hart, dit laatste wordt er ook door onderhouden. Een christen die in ongeloof gevangen zit, kan niet zijn een naarstig christen, het is namelijk onmogelijk dat ongeloof en naarstigheid met elkaar wandelen. Lieve christenen, hopelijk verstaat u nu waarom het zo bijzonder noodzakelijk is om uw roeping en verkiezing vast te maken. Wanneer wij een volle verzekerdheid hebben van ons aandeel in Christus, dan zijn berouw en bekering twee vriendelijke metgezellen op het smalle pad des levens. Wanneer wij de zekerheid van onze staat bij God en ons aandeel in Christus verliezen, wees er dan van verzekerd dat berouw en bekering weg zullen vallen, het wenen over schuld zal niet meer mogelijk zijn, omdat ons hart koud en ongevoelig is geworden. Benaarstig u daarom toch temeer om uw roeping en verkiezing vast te maken, want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. De gewone weg waarlangs u tot deze vastigheid kunt komen van uw persoonlijk aandeel in Christus is door het gevoel en de gewaarwording dat Christus in het midden van u is. Wanneer hij nederdaalt in het hart van verloren zielen en hen laat proeven en smaken dat Hij vol is van genade en waarheid, dan begint het geloof te groeien. Het zien van Zijn vertroostende tekenen in de ziel, het zien op Hem met een geschonken oog des geloofs, het aanschouwen van het aangezicht Gods in Christus, zijn de heerlijkste middelen om tot deze vastigheid te komen. O, mijn lezers. Weest daarom veel in de gebeden, want op ons noodgeschrei doet Hij grote wonderen, want de offeranden Gods zijn een verbroken hart en een verslagen geest, die wil Hij niet verrachten. Het is een bekend gezegde dat het minstens zo moeilijk is een zaak te behouden, als ze te verkrijgen. De heerlijkste en beste weg voor een waar christen om de verzekering van zijn aandeel in Christus te behouden, wanneer hij deze verkregen heeft, is veel te staan naar het onderhouden van de gemeenschap met God en de omgang met Christus. Dat is het voornaamste middel om ons geloof te bewaren en het in beoefening te houden. De heilige omgang met God in de binnenkameren is een krachtadig middel, om de bewustheid van ons aandeel in Christus Jezus te bewaren. Hij, die veel is in de binnenkameren ontvangt de meest zoete en dierbare ontdekkingen van Zijn uitnemende liefde, hetwelk het beste voedsel is om ons geloof te onderhouden.

Het "geloof" dat zonder de gemeenschapsoefeningen kan leven en geen binnenkameren kent, dat geloof is slechts een ijdel geloof, een gouden droom die nooit zal uitkomen. Het geloof is de bril waardoor wij Christus aanschouwen als het Voorwerp des geloofs en door het geloof toont Christus ons Zijn heerlijkheid en schoonheid. O, lezers, wat is het geloof zonder Christus? Kunt u geloven zonder dat Hij zich aan u geopenbaard heeft, als uw eigen Koning en Zaligmaker en kunt u zo verder leven? Dan heeft u slechts een ijdel geloof, want het ware geloof kent Christus in de binnenkameren van het hart en kan geen rust vinden buiten de gemeenschap met God en Christus om.

Velen hebben in onze dagen een verondersteld geloof, een geloof dat rust in kenmerken en vruchten buiten Christus. Maar het ware geloof verbindt eerst aan Christus, aan Zijn Persoon en daarna aan al Zijn weldaden. O, lezers, in onze dagen kan men geloven in een Christus, zonder openbaring, maar dat is een ijdel geloof, gevormd in de meest rechtzinnige kringen, door leraren die zichzelf zonder roeping en bekwaamaking een plaats hebben toegekend op de meest rechtszinnige kansels. O, lezers, meent u ook niet dat u een droevige ingang zult vinden in de eeuwigheid, wanneer u hierin dit leven de uiterste grens van uw tijd hebt overschreden met een onzekerheid over uw aandeel in Christus? Ik vrees, dat velen, die leven in onze dagen verkeren onder een zeer droevig en gevaarlijk bedrog. Velen menen, dat zij op weg zijn naar de hemel, maar evenwel zijn zij op weg naar het eeuwige verderf met een leugen in hun rechterhand. Een eeuwig wee zal over u komen, indien u daarbij behoort. "Dwaalt niet, God laat Zich niet bespotten. Want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien." O, lieve christenen, jaagt toch in alles wat gij doet, naar dit doel, om uw vrede met God te bewaren en te onderhouden, benaastig u toch, om uw roeping en verkiezing vast te maken. Wordt eens overreed door deze waarheid, deze noodzakelijkheid van bezigheid in het belang van uw onsterfelijke ziel. Stel het niet langer uit. Ik wenste wel dat u veel bezig zult zijn in het beproeven en onderzoeken van uzelf. Maar u, o lezer, die nog nooit heeft geweten, wat het is, veertig dagen en nachten met Hem te zijn op de berg Sinaï, u hebt alle redenen om te twijfelen of u wel bent gekomen tot de berg Sion. Hoevelen in onze dagen omhelzen het Evangelie voor de wet. Zij hebben gebaard zonder smarten des doods, zonder banden der wet, zonder droefheid en benauwdheid, omdat ze nooit gevoeld en ondervonden hebben wat het is tegen een heilig en rechtvaardig God gezondigd te hebben. Het is een onmogelijkheid, om in de natuur, te baren zonder vele smarten en pijnen, zo heeft God ons een heerlijk voorbeeld gegeven in en vanuit de natuur wat de waarachtige bekering met zich meebrengt, namelijk smarten des doods, droefheid en benauwdheid. Lieve christenen, die nu leeft in de duisternis, vertroost u hiermede, dat de dag naderbij komt, wanneer twijfel en ongeloof zullen verdwijnen. Dan zult u in de hemel uw aandeel niet meer kunnen betwijfelen, dan zult u niet meer zijn in de duisternis of onder een grote wolk van ongeloof, maar dan zult u Hem mogen zien van aangezicht tot aangezicht, zoals Hij is. Verlang naar die dag, waarop u zult mogen aanschouwen het vlekkeloze Lam, wat u hier in beginsel heeft mogen aanschouwen door het geloof. Sta er dan naar, waardiglijk te wandelen naar uw roeping en uw verkiezing. O, welk een oneindige liefde is hierin geopenbaard, dat Hij u eerst liefgehad heeft, voordat u Hem liefhad. Hij heeft u eerst begeerd, voordat u hem heeft begeerd. Hij heeft toch gesproken: *"Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden, Ik ben gevonden van degenen, die mij niet zochten; tot het volk, dat naar Mijnen naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Zie, hier ben Ik, zie hier ben Ik.* - Jes. 65:1" O, lezers, beproef u zelf en onderzoek u zelf of u in het geloof bent, opdat u straks niet bedrogen uitkomt met een leugen in uw rechterhand. Wanneer u nog een vreemdeling bent van Christus, wees er dan van overtuigd, dat u nooit heeft ondervonden wat het was, dit dierbaar aanbod aan te nemen en naar deze ernstige vermaning te luisteren. Hij heeft gezegd: "Komt tot Mij gij alle einden der aarde." O, de dag is reeds aanstaande waarop Christus naar recht zal vergelden en Hij u doen zal, gij alle bijwoners en vreemdelingen van genade, zoals u naar Hem hebt gedaan. U zult dan uitroepen: *"Heere, Heere, doe ons open."* Maar Hij zal niet meer horen! Haast u dan, en spoed u dan om uws levenswil en vliedt de toekomstige toorn, want de bijl ligt alrede aan de wortel, en waar de boom valt daar blijft zij liggen. Amen!

V. den Boef

vdenboef@hotmail.com